

Ankenævnets j.nr. 2012-1105 -.

Klager havde afholdt bryllupsreception for 93 personer den 8. september 2012 hos indklagede.

Parterne havde aftalt, at klager mod betaling af kr. 30,- pr. person kunne få lys, servietter og blomster og at klager mod at betale kr. 20,- pr. person kunne få lov selv at tage bryllupskagen med.

Restauranten skulle stå for mousserende vin og kaffe, som skulle afregnes efter forbrug. Såfremt nogle gæster bad om øl og vand, kunne dette ligeledes bestilles i baren.

Arrangementet var bestilt til kl. 15.00 til kl. 17.00. Klager havde lovet indklagede, at alle gæster var ude præcis kl. 17.00, da der var et andet selskab, der skulle til.

Klager havde modtaget ordrebekræftelse af 8. august 2012.

Klager var utilfreds med den endelige regning for arrangementet, da klager på ingen måde kunne forstå, hvordan antallet af flasker af mousserende vin var blevet så højt. Klager fandt, at det var fuldstændig urealistisk, at der til en eftermiddagsreception var blevet drukket 32 flasker.

I receptionen deltog 85 personer, heraf var 5 børn og 7 personer, som ikke drak vin.

Klager anførte, at de begge var tidligere tjenere og derfor havde en god ide om, hvor meget der blev drukket til et arrangement af denne størrelse. Desuden anførte klager, at de fleste af deres gæster var meget tilbageholdende samtidig med, at ca. 40 personer var i bil.

Klager anførte tillige, at mange gæster kun var til receptionen i en time til halvanden.

Nogle af klagers gæster havde oplyst klager om, at de havde set, at der under receptionen blev skænket uhæmmet op i glassene, selvom de var på vej til at gå, og at der ligeledes blev skænket op i tomme glas, der stod rundt omkring "uden ejer". En enkelt gæst havde fortalt klager, at hun havde nævnt det for ejeren på dagen.

Klager havde modtaget en faktura på i alt kr. 20.200,- for arrangementet, hvoraf de 11.580 kr. vedrørte 32 flasker mousserende vin. Klager havde, efter afholdelse af ferie, den 24. september 2012 klaget over beløbet overfor indklagede.

Klager havde tilbudt indklagede, at betale samlet kr. 16.000,- for arrangementet.

Klagers udregning af forbruget af mousserende vin baserede sig på, at der var 73 personer der drak mousserende vin. Det var klagers opfattelse, at det var en almindelig tommelfingerregel, at der gik 7 glas på en flaske mousserende vin på 75cl.

Klager havde via en rundspørge blandt gæsterne den opfattelse, at de fleste gæster kun havde fået et glas. Dog ville klager gerne imødekomme restauranten, og kunne acceptere, at der blev rundet op til, at der i gennemsnit var drukket 2 glas pr. person. Hvilket indklagede også havde udtalt i telefonen.

73 personer x 2 glas er 146 glas. Divideret med 7 glas pr. flaske giver det 20 flasker (og ikke 32). Prisen for en flaske er 365 kr.. Prisen for 20 flasker var kr. 7.300,-. Regningen for mousserende vin lød på kr. 11.680,-. Klager fandt således ikke, at det kunne være rimeligt, at klager skulle betale for de sidste 12 flasker til en værdi af kr. 4.380,-.

Klager havde på denne baggrund tilbudt at betale i alt kr. 15.820,- (oprundet 16.000 kr.) til indklagede

Det var klagers opfattelse, at Dette beløb stadig var højt i forhold til et arrangement af denne karakter.

Klager havde efterfølgende betalt indklagede a conto kr. 16.000,-.

Klager ønskede et nedslag i prisen, således at de alene skulle betale for 20 flasker mousserende vin.

Indklagede henviste til ordrebekræftelsen af 8. august 2012. Indklagede oplyste samtidig, at der havde været lidt mailkorrespondance frem og tilbage omkring betaling af det arrangement, der var blevet leveret, og det beløb, som klager ville betale for arrangementet.

Indklagede havde svaret klager på dennes indvendinger på den sidste regning, som blev sendt til klager den 5. oktober 2012.

Indklagede anførte, at i 95 pct. af tilfældene af de fester, som indklagede afviklede, var der aftalt ad libitum på drikkevarer, og derfor havde indklagede skænket som de altid gjorde og ikke i "forladte" glas eller i glas, hvor gæsterne var på vej ud ad døren.

Indklagede anførte i mail af 12. oktober, at der var 6 glas pr. flaske, og fandt ikke, at det var ret meget med ca. 2 glas pr. gæst, hvor størstedelen skulle videre til fest efter receptionen.

Indklagede oplyste desuden, at der var over 90 personer, og at klager havde meddelt, at der kun var 73 der drak vin. Klager havde bedt om, at der var forskænket 70 glas ved ankomst.

Indklagede fandt, at fejlen ligger i, at klager ikke havde sat et maksimum på drikkevarer og efterfølgende var blevet overrasket over beløbet.

Indklagede fremsatte krav om betaling af det fulde fakturabeløb på kr. 20.200,-. Indklagede havde modtaget kr. 16.000,- a conto og havde ved mail af 26. oktober 2012 til klager anført, at indklagede accepterede den afgørelse, der ville komme fra Ankenævnet.

Nævnet kunne ikke give klager medhold.

Nævnet lagde til grund, at der mellem parterne var aftalt afregning efter forbrug og uden maksimum på drikkevarerne.

Nævnet fandt herefter ikke grundlag for at tilsidesætte det af indklagede opgjorte forbrug på 32 flasker mousserende vin, alene på baggrund af klagers efterfølgende skøn over, hvad forbruget måtte have været.

Det var yderligere Nævnets vurdering, at det opgjorte forbrug over den anførte periode henset til det oplyste om antallet af gæster og anledningen for sammenkomsten ikke forekom usandsynligt eller usædvanligt. Nævnet fandt det på denne baggrund ikke dokumenteret eller tilstrækkelig sandsynliggjort, at det faktiske forbrug havde været mindre end det fakturerede, og kunne på denne baggrund ikke give klager medhold.

Afgørelse af 10. december 2012